

РЕШЕНИЕ № 7 5 4

на Столичния общински съвет

от 08.11.2018 година

За провеждане на местен референдум в Столична община, с въпроси:

1. Съгласни ли сте Столична община да изразходва 157 млн. евро, от които 67 млн. евро заем за изграждане на инсталация за изгаряне на RDF/отпадъци?

2. Съгласни ли сте инсталацията за изгаряне на RDF/изгаряне на отпадъци да се построи в центъра на гр.София, Район „Сердика”, бул. „История Славянобългарска” на територията на ТЕЦ-София?

3. Съгласни ли сте инсталацията за изгаряне на RDF/изгаряне на отпадъци да се построи до Завода за механично и биологично третиране на отпадъци в местността „Садината” до село Яна?

На основание чл.21, ал.1, т.20 от Закона за местното самоуправление и местната администрация и чл.26, ал.2, т.1, чл.31, ал.1 изречение второ и чл.31, ал.2 от Закона за прякото участие на гражданите в държавната власт и местното самоуправление

СТОЛИЧНИЯТ ОБЩИНСКИ СЪВЕТ

РЕШИ:

Отказва произвеждането на местен референдум на територията на Столична община по предложение с доклад № СОА18-ВК66-7397/08.10.2018 г. на група общински съветници, съдържащ предложение за провеждане на местен референдум на територията на Столична община с въпроси:

„1. Съгласни ли сте СО да изразходи 157 млн. евро, от които 67 млн. евро заем за изграждане на инсталация за изгаряне на RDF/отпадъци?

2. Съгласни ли сте инсталацията за изгаряне на RDF/отпадъци да се построи в центъра на гр.София, Район „Сердика”, бул. „История Славянобългарска”, на територията на ТЕЦ-София?

3. Съгласни ли сте инсталацията за изгаряне на RDF/отпадъци да се построи до завода за механично биологично третиране на отпадъците в местността „Садината” до село Яна?” **поради незаконосъобразност и**

нецелесъобразност на поставените въпроси, съгласно мотивите, подробно изложени в становището на водещата комисия, а именно:

1. Столичният общински съвет е компетентен да вземе решение по предложението за провеждане на местен референдум от инициативния комитет, като нормативно основание за това се съдържа в разпоредбата на чл. 21, ал.1, т.20 от ЗМСМА и в чл. 26, ал.1 от ЗПУГДВМС.

Съгласно разпоредбата на чл.26, ал.1 от Закона за прякото участие на гражданите в държавната власт и местното самоуправление (ЗПУГДВМС), местен референдум се произвежда в община, район или кметство за пряко решаване на въпроси от местно значение, които законът е предоставил в компетентност на органите на местното самоуправление или органите на района или кметството. В предметния обхват на местния референдум попадат въпроси от местно значение, които следва да бъдат решени от орган на местно самоуправление.

Както се отбелязва и в становището на кмета на Столична община и на ПК по финанси и бюджет, основополагащ въпрос, на който трябва да се даде отговор, е дали формулираните от общинските съветници - вносители въпроси са законосъобразни, преценката за което е в правомощията на общинския съвет, видно от чл. 31, ал.1 от ЗПУГДВМС. От съдържанието на цитираната разпоредба може да се направи извод, че едва след като извърши преценка за законосъобразност на въпроса, вкл. за своята компетентност, общинският съвет преминава към обсъждането му и мотивира приемането или неприемането на предложението за провеждане на местен референдум. При констатация, че формулираните въпроси са незаконосъобразни, общинският съвет следва да откаже произвеждането на местен референдум, като изложи мотивите за това. Такава е била безпротиворечивата практика на СОС до момента, като по предложението за референдум относно договора за „Софийска вода“ АД компетентния съд - Административен съд София - град с окончателно решение прие, че СОС е действал правилно и законосъобразно. През последните години СОС неведнъж е бил сезиран с предложения за референдум, като определяща е преди всичко преценката за законосъобразност на въпросите, формулирани от вносителите.

2. Съобразно чл.26, ал.1 от ЗПУГДВМС „Местен референдум се произвежда в община, район или кметство за пряко решаване на въпроси от местно значение, които законът е предоставил в компетентност на органите на местно самоуправление или органите на района или кметството.“

Съгласно чл.26, ал.2 от ЗПУГДВМС „Чрез местен референдум не могат да се решават въпроси: 1. на общинския бюджет; 2. относно размера на местните данъци и такси; 3. на правилата на вътрешната организация и дейност на общинския съвет.“

Съгласно чл. 31, ал. 1, предл. второ от ЗПУГДВМС „Ако общинският съвет установи, че въпросът е незаконосъобразен, с мотивирано решение отказва произвеждането на местен референдум.“

Съгласно чл. 31, ал. 2 от ЗПУГДВМС „Общинският съвет може с мотивирано решение да не приеме предложението за произвеждане на референдум, с изключение на случаите по чл. 27, ал. 2, при условие че са налице изискванията на чл. 26, ал. 2.“

С оглед на горните законови разпоредби, правомощията на СОС при предложението за провеждане на местен референдум, в хипотезата, когато предложението изхожда от общински съветници, и въпросите по предложението са незаконосъобразни и/или нецелесъобразни, могат да бъдат обособени в следните две групи:

1. СОС е длъжен да откаже предложението, ако въпросите по предложението са незаконосъобразни. Незаконосъобразността на въпросите може да се основава на:

- Въпросите попадат в обхвата на изрично изключените от обхвата на местните референдуми по чл.26, ал.2 от специалния закон - ЗПУГДВМС и/или

- Въпросите противоречат на разпоредби от друг нормативен акт, различен от ЗПУГДВМС.

2. СОС може да не приеме предложението, ако прецени че е нецелесъобразно да провежда местен референдум по включените в предложението въпроси, дори и въпросите да не са незаконосъобразни.

Налице са основанията за отказ за провеждане на допитването, поради незаконосъобразност на поставените въпроси - противоречие и с разпоредбите на специалния закон (чл.26, ал.2, т.1 от ЗПУГДВМС), и с разпоредбите на други закони - Закона за публичните финанси, Закона за общинския дълг и Закона за устройство на територията.

Както е видно от настоящите мотиви, налице е също така и основание за неприемане на предложението за провеждане на местен референдум и поради нецелесъобразност, каквато преценка СОС е компетентен да извърши и в настоящия случай, независимо от и наред с проверките за законосъобразност.

Съдебната практика е изцяло в подкрепа на горното тълкуване на закона - например:

- Решение № 4348 от 22.6.2015 г. по адм.д. № 9836/2013 г. на Административен съд - София:

„На първо място са изпълнени указанията на съда дадени с решение №5330/01.08.2013 г. по адм.д. № 352/2013 г. по описа на АССГ, IV касационен състав. Като правни основания за приемане на оспорваното решение, са посочени разпоредбите на чл.21, ал.1 ,т.20 от ЗМСМА и чл.31, ал.2 от ЗПУГДВМС. Съгласно чл.21, ал.1, т.20 от ЗМСМА, общинският съвет приема решения за произвеждане на референдуми и общи събрания на населението по въпроси от своята компетентност, а чл.31, ал.2 от ЗПУГДВМС предвижда, че общинският съвет може с мотивирано решение

да не приеме предложението за произвеждане на референдум, с изключение на случаите по чл. 27, ал. 2, при условие че са налице изискванията на чл. 26, ал. 2. В случая не сме изправени пред хипотезата на чл. 27, ал. 2 от ЗПУГДВМС.....
Неоснователно е възражението за материална незаконосъобразност на оспореното решение. При приемане на своите решения общинският съвет е обвързан от правилата на Закона за местното самоуправление и местната администрация (ЗМСМА), а когато решенията касаят предложения за произвеждането на местен референдум, той е обвързан и от правилата на специалния закон - ЗПУГДВМС.

Съгласно чл.31 ал.2 ЗПУГДВМС Общинският съвет може с мотивирано решение да не приеме предложението за произвеждане на референдум, с изключение на случаите по чл.27, ал.2 ЗПУГДВМС. Съобразно изключението, посочено в последната разпоредба, Общинският съвет приема решение за произвеждане на местен референдум, само когато това е поискано от инициативен комитет с подписка, съдържаща подписите на не по-малко от една десета от гражданите с избирателни права в съответната община, район или кметство, и въпросът не противоречи на ограничението по чл.26, ал.2 ЗПУГДВМС.

Следователно, *per argumentum a contrario* според закона общинският съвет е длъжен да приеме предложение за провеждане на местен референдум (при съблюдаване на ограниченията на чл.26, ал.2), само ако последното е направено от инициативен комитет с подписка, съдържаща определен брой подписи. Във всички останали случаи - (а) предложение от определен брой общински съветници (чл.27, ал.1, т.1) и (б) предложение за референдум от кмета (чл.27, ал.1, т.2), общинският съвет може чрез мотивирано решение да откаже провеждане на референдум - аргумент чл.31, ал.2 ЗПУГДВМС.

Законът изрично предоставя тази възможност на общинския съвет, доколкото той в крайна сметка е компетентният местен орган, като му е предоставена възможност в рамките, определени от закона и за целта, поставена от закона да прецени, съобрази и избере начина и средствата за действие. Така, когато референдумът се инициира от определен брой общински съветници (чл.27, ал.1, т.1) или от кмета на общината (чл.27, ал.1, т.2), на общинския съвет е предоставено да прецени основателността на предложението за референдум - по аргумент от чл.31, ал.2 от ЗПУГДВМС. Съобразяването на предложението за провеждане на референдум по чл.27 ал.1, т.1 и т.2 е предоставено на преценката на общинския съвет, като орган на местно самоуправление. Предоставената от закона възможност за свободна преценка от страна на административния орган трябва да бъде използвана в рамките на закона и в изпълнение на неговата цел.

Такъв е и настоящият случай. Група общински съветници са поискали провеждането на референдум по определен въпрос. По силата на закона преценката дали да се проведе референдум или не, следва да се

извърши чрез изрично мотивирано решение. В случая това изискване на закона е спазено, доколкото с обжалваното решение, при съблюдаване на законовите разпоредби, касаещи административната процедура, е изложена детайлна аргументация, касаеща целесъобразността на референдума. Налице е детайлно произнасяне по отношение на това дали е целесъобразно на територията на Столична община да се проведе референдум с въпрос: Доколкото в случая законът изрично изисква мотивиране на решението, когато отказва провеждане на референдума, той възлага на органа който го издава, извършване на въпросната оценка.“

III. Основания за незаконосъобразност на първия въпрос: „Съгласни ли сте Столична община да изразходва 157 млн. евро, от които 67 млн. евро заем за изграждане на инсталация за изгаряне на RDF/отпадъци?“

1. Както правилно е посочено в становищата на повечето от постоянните комисии на СОС, разгледали доклада - например, ПК по финанси и бюджет, ПК по устройство на територията, архитектура, достъпна среда и жилищна политика, ПК по опазване на околната среда, земеделие и гори и в становището на Топлофикация София ЕАД, се касае за пряко противоречие със специалния закон, защото се цели пререшаване на въпроси за местния бюджет.

Въпросът попада в обхвата на чл. 26, ал. 2, т. 1 от ЗПУГДВМС (касае общинския бюджет) и само на това основание СОС е длъжен да отхвърли предложението.

Законодателят изрично е изключил въпросите, касаещи общинския бюджет, включително и разходването на различните пера по него, от обхвата на въпросите, които биха могли да бъдат предмет на местен референдум. Посочените във въпроса суми представляват капиталови разходи, включени в общинския бюджет, по смисъла на чл. 45, ал. 2, буква (е) от Закона за публичните финанси.

За изясняване на фактическата обстановка, обстойно анализирана в становището на кмета на Столична община, от значение са следните решения на СОС и хронология на проекта, защото те пряко касаят както законосъобразността, така и целесъобразността на въпросите, каквато преценка СОС има правомощия да извърши:

На 28.07.2011 г. със свое решение №482 Столичният общински съвет дава съгласие и възлага на „Топлофикация София“ ЕАД да започне работа по проектирането на инсталация за оползотворяване на гориво, получено от битови отпадъци с производство на топлинна и електрическа енергия, както и повишаване на енергийната ефективност и диверсификация на горивната база на дружеството.

Решение № 482 от 28.07.2011 г. на СОС е със следното съдържание:

- дава се съгласие „Топлофикация София“ ЕАД да пристъпи към изпълнение на проект „Проектиране и изграждане на инсталация за оползотворяване на гориво, получено от битови отпадъци с производство на енергия (топлинна и електрическа), с цел повишаване на енергийната

ефективност и диверсификация на горивната база на „Топлофикация София“ ЕАД“ - етап проектиране;

- възлага на Изпълнителния Директор на „Топлофикация София“ ЕАД, при одобрение на проекта, заедно с представители на СОС и СО да:

- води преговори за подписване на споразумение за осигуряване на грант от МФК;

- да проведе процедура за избор на изпълнител, който да подготви необходимите технически и съпътстващи документи за изпълнение на проекта;

- да изпълнява дейностите по управление на проекта.

На 01.06.2012 г. „Топлофикация София“ ЕАД е подписало споразумение с Европейската банка за възстановяване и развитие (ЕБВР), в качеството ѝ на администратор на средствата от Международен фонд „Козлодуй“, за предоставяне на грант 037 за изпълнение на проект „Техническа помощ за проектиране на когенерираща инсталация в София с оползотворяване на RDF“.

На 08.03.2013 г. съгласно правилата на ЕБВР „Топлофикация София“ ЕАД подписа договор с Ramboll A/S, Дания, който е 100% финансиран от Международен фонд „Козлодуй“. Датската компания Ramboll A/S е избрана да изготви проект след публичен конкурс, в който са участвали 22 кандидата. Компанията има 130 завършени големи проекта и 35 проекта в процес на изграждане в Европа, САЩ и Азия. Проектантът е направил опционен анализ както на наличните технологии, така и на различни площадки за изграждането на инсталацията. Разгледани и оценени са 4 варианта на конфигурацията на енергопроизводство, 2 варианта на проекта за горивна инсталация, 2 варианта на проекта на котела, 3 варианта за третиране на изходящите газове, 2 варианта за кондензат на изходящите газове и 4 варианта за избор на площадка. Разработените технологични варианти са разглеждани на технико-икономически съвети и Управляващ комитет, в който влизат представители на „Топлофикация“, Столична община, СОС, МИЕТ, Технически университет - София, БЕХ, Балкански научно-образователен център по екология и опазване на околната среда и др. Технологията за оползотворяване на отпадъци, както и техническите решения заложи в идейния проект, са окончателно приети от Управляващия комитет през 2014 г.

По отношение на ефекта за общинското дружество „Топлофикация София“, използвайки РДФ като заместващо и безплатно гориво дружеството ще разполага с модерна мощност, благодарение на която ще спестява 65 млн. куб. м природен газ на година, които се равняват на 15-18 млн. евро/г. Изключително важно за столичани е, че по този начин дружеството ще разполага с механизъм за стабилизиране на цената на топлоенергията, която заплащат домакинствата. Предварителните оценки показват, че ако тази мощност работеше в момента тя би довело до намаляване с около 6% от цената на парното на крайните потребители.

През 2014 г. е стартирала процедурата по изготвяне на Оценка на въздействието върху околната среда. Докладът за ОВОС е изготвен и предаден на РИОСВ през май 2015 г. Въз основа на всички данни РИОСВ реши, че проектът може да бъде одобрен и издаден на 28.08.2015 г. с решение №ОЕ-03-03/2015 за ОВОС. Решението за ОВОС е приложено към формуляра за кандидатстване. За експлоатацията на завода е направено моделиране на дисперсията на вредни емисии съгласно методологията за изчисляване. Като се има предвид, че инсталираните съоръжения за третиране гарантират максимално почистване и ниска концентрация на изходящи газове, заключението на експертите е, че не се очаква негативно въздействие върху жилищните райони и природните екосистеми в района. Няма да има отпадъчна вода, генерирана от съоръжението, тъй като то използва рециркулация.

През 2015 г. са проведени поредица от обществени обсъждания на доклада за оценка на въздействието върху околната среда и представяне на проекта за инсталация.

На 23.06.2016 г. Столичният общински съвет с решение №447 одобрява Подробният устройствен план за инсталация за комбинирано производство на енергия с оползотворяване на РДФ-гориво на площадката на ТЕЦ „София“.

На 20.07.2017 г. Столичният общински съвет с решение №474 дава съгласие Столична община в партньорство с „Топлофикация София“ да кандидатства за финансиране на предложението за изграждане на инсталация за производство на енергия от РДФ по ОП „Околна среда“. Със същото решение се дава съгласие Столична община да подпише договор за предоставяне на техническа помощ с ЕИБ и да води преговори с ЕИБ за осигуряване на съфинансиране на проекта с цел последващо сключване на договор за отпускане на кредит.

Във връзка с подготовката на проекта, с Решение № 474 от 20.07.2017 г. Столичен общински съвет даде съгласие и възложи на кмета на Столична община и Изпълнителния директор на „Топлофикация София“ ЕАД да водят преговори с Европейската инвестиционна банка (ЕИБ) за осигуряване на съфинансирането за проект „Изграждане на инсталация за комбинирано производство на енергия в София с оползотворяване на RDF-отпадък“, с цел последващо сключване на договор за отпускане на кредит. С писмо от 03.10.2017 г. ЕИБ уведомява Столична община, че Бордът на директорите на банката, със свое решение от 29.09.2017 г., е одобрил отпускането на заем на Столична община в размер до 67 млн. евро. Допълнително е уточнен и проектът на договор.

На 28.02.2018 г. във връзка с намерението за поемането на общински дълг е проведено обществено обсъждане по реда на Наредбата за условията и реда за провеждане на обществено обсъждане на проекти по чл.4 и чл.5 от Закона за общинския дълг за поемане на общински дългосрочен дълг.

На 17.05.2018 г. Столичният общински съвет с решение №283 одобри поемането на дългосрочен общински дълг за съфинансиране на проекта за изграждане на инсталацията за комбинирано производство на енергия в София с оползотворяване на RDF и даде съгласие за получаване на банков кредит от ЕИБ в размер до 67 млн. евро. Кредитът ще бъде предоставян поетапно на „Топлофикация София“ ЕАД.

Решение на СОС №283/17.05.2018 е със следното съдържание:

- „Одобрява поемането на дългосрочен общински дълг за съфинансиране на проекта и дава съгласие за получаване на банков кредит от ЕИБ в размер до 67 мил. евро, при условията и ред на договора за кредит;

- Одобрява предложението Проект на договор между СО и ЕИБ за отпускане на кредит до 67 млн. евро за осигуряване на съфинансиране на проекта и възлага на кмета на СО да подпише същия;

- Одобрява предложеното финансово споразумение между СО и „Топлофикация София“ ЕАД и възлага на кмета на СО и Изпълнителния директор на „Топлофикация София“ ЕАД да подпишат същото.

- Одобрява предложението проект на Акт за възлагане на услуга от общ икономически интерес с приложения към него: Компенсационен механизъм и проверка за свръхкомпенсация и Механизъм за определяне на обезщетението, свързано с риска от недоставяне на договореното количество RDF и възлага на кмета на СО и Изпълнителния директор на „Топлофикация София“ ЕАД, да подпишат същия;

- Дава съгласие да не се променя региона за управление на отпадъци - СО, в т.ч. СО да не се присъединява към други региони, както и СО да не присъединява други общини за общо управление на отпадъците в региона, за срока на изпълнение на проекта и най-малко за срок от 5 години след окончателното плащане на средствата за проекта по ОПОС 2014- 2020 г. по настоящата процедура;

- Дава съгласие СО да не се присъединява към сдружение на общини от друг регион, както и Столична община да не присъединява други общини за общо управление на отпадъците в регион, за срока на изпълнение на проекта и най-малко за срок от 5 години след окончателното плащане на средствата за проекта по ОПОС 2014-2020 г. по настоящата процедура;

- Съгласие, като упражняващ правата на едноличен собственик на капитала на „Топлофикация София“ ЕАД, дружеството да придобие в собственост инсталацията за оползотворяване на RDF отпадък (част от регионалната система за управление на отпадъците на СО).

- Дава съгласие, като упражняващ правата на едноличен собственик на капитала на „Топлофикация София“ ЕАД, инсталацията за оползотворяване на RDF отпадък да е собственост на дружеството.

- Изменя и допълва устава на „Топлофикация София“ ЕАД, съгласно Приложение 9 към настоящото решение и възлага на Изпълнителния директор на „Топлофикация София“ ЕАД, да предприеме необходимите

действия за вписване на промяната в Търговския регистър към Агенция по вписванията.

- Допуска предварително изпълнение на решенията от деня на приемането им, предвид изключителната им обществена значимост.“

Следователно, на всяка отделна стъпка от продължителната и сложна процедура за вземане на решение за изграждане на инсталацията, определяне на местоположението ѝ, осигуряване на най-доброто технологично решение и обезпечаване на финансирането на повече от половината от необходимите финансови средства, съгласно ЗПФ, ЗМСМА, Закона за общинския дълг и Закона за устройство на територията, се е произнасял компетентния административен орган-СОС. Тоест, посочените три въпроса не са решени еднократно и в ускорен порядък, лишавайки гражданите от реално право на обсъждане и участие в процеса, а през период от над 8 години, като с множество свои решения СОС се е произнасял по различни аспекти от проекта – дали да бъде осъществен, в каква форма от технологично гледище, по какъв начин, къде, с какво финансиране и т.н.

2. Действително, както се сочи в становищата на комисиите, въпрос №1, както е зададен, перифразирани цели гражданите да се произнесат относно дали да бъде получен целеви заем от 67 млн. евро.

2.1 На първо място, съгласно чл. 17, ал. 2 от Закона за общинския дълг решението на СОС за поемане на дълг се предполага от следните алтернативни хипотези, наличието на едната от които, изключва приложението на другата:

- положителен вот на повече от половината от общия брой на всички общински съветници

- или положителен вот на местен референдум.

Нормативните условия за наличие на първата хипотеза са вече изпълнени - с Решение № 283 по Протокол № 53 от 17.05.2018 г. СОС е приел предложението на кмета за поемане на дългосрочен общински дълг. Нещо повече, СОС вече се е произнасял в същия смисъл с Решение № 380 по Протокол № 55 от 14.06.2018 г., които са известни на вносителите – общински съветници. Видно от изложеното, въпросът за общинския дълг е решен по съответния специален ред. Безспорно е, че дългът, който ще бъде поет от ЕИБ за финансиране на собственото участие в проекта, представлява общински дълг по смисъла на специалния закон, уреждащ общинския дълг - Чл. 2. (1) Всички финансови задължения, поети от името и за сметка на общината при спазване изискванията на този закон, съставляват общински дълг и представляват задължение на общината.

Че общинският дълг касае не друго, а общинският бюджет, е видно и от чл. 9 на Закона за общинския дълг - Чл. 9. (Изм. - ДВ, бр. 15 от 2013 г., в сила от 01.01.2014 г.) (1) Кметът на общината изготвя годишен отчет за състоянието на общинския дълг и го внася в общинския съвет като неразделна част от отчета за изпълнението на общинския бюджет. Аргумент в тази връзка откриваме и в чл. 16 от закона - Чл. 16. (Изм. - ДВ,

бр. 61 от 2015 г.) Предложението за поемане на краткосрочен дълг трябва да е придружено с описание на финансовите параметри на дълга - размер на краткосрочния дълг, срокове, начини и намерения за усвояването му, лихвени условия, намерения за погасяване, източници за погасяване, влияние на дълговото финансиране и на разходите по обслужването на дълга върху бюджета на общината.

Решението на ПК по финанси и бюджет да не приеме предложението за провеждане на референдум се обосновава обстойно в становището на комисията, вкл. и със следните аргументи - така формулираният въпрос пряко касае общинския бюджет – видно от съдържанието на бюджета на Столична община, в който са предвидени съответните средства за реализация на проекта. Нещо повече, налице е задължение за финансиране на проекта с около 42% собствено финансиране, които средства са именно от общинския бюджет, тоест, няма как да се отговори на въпроса без да се преразгледа бюджета – разрешение, което е недопустимо според ЗПУГДВМС, както и Закона за публичните финанси.

На следващо място, не се касае за въпрос от местно значение, който косвено и опосредено би засегнал общинския бюджет, а за такъв, който пряко налага негова корекция – доколкото се касае за съгласие на гражданите Столична община да изразходва средства в общ размер от 157 милиона, от които 67 млн. евро са заем за изграждане на инсталация, като е налице и посоченото по-горе съфинансиране. Така поставен, въпросът очевидно противоречи на закона и ще има за пряка последица въздействие върху общинския бюджет и начина на изпълнение на разходната му част, което е недопустимо съгласно чл. 26, ал.2, т.1 от ЗПУГДВМС.

2.2. На следващо място, евентуалното допускане на въпроса би представлявало флагрантно нарушение на два специални закона – ЗПУГДВМС и Закона за общинския дълг, защото се цели пререшаване на въпроси, които са изключени от предметния обхват на възможните законосъобразни допитвания до местната общност, след като вече веднъж е взето решение по въпроса – без да са налице нововъзникнали обстоятелства, които да обосновават промяната във волята на компетентния орган.

Да се приеме, че е възможно след решение на общинския съвет да се поставя на гласуване на местен референдум вече разрешеният от съвета въпрос означава да се стигне до заобикаляне на закона – защото се избягва съдебният контрол за законосъобразност на решението на органите на местно самоуправление и се създава нов, извънреден способ за контрол – чрез пререшаване на въпроса чрез местен референдум. Подобно разрешение е неприемливо, защото целта на специалния закон ЗПУГДВМС е да осигури именно активното, адекватно и годно да породи правни последици участие на гражданите при решаване на въпроси от местно значение.

2.3 На трето място, тази свобода е ограничена до такива въпроси, които не попадат в изключенията по чл. 26 от закона – която разпоредба,

отвѣд всякакво съмнение, е императивна и не би могла да се тълкува разширително. Съгласно чл. 26, ал. 1, т.2 въпросите на общинския бюджет не могат да бъдат предмет на обсъждане на местен референдум и това е лесно обяснимо – касае се за ключово правомощие на компетентния орган на местно самоуправление, като възможните популистки инициативи биха могли да доведат до решения, пряко касаещи бюджета и нарушаващи основни принципи на Закона за публичните финанси. Именно затова е налице и противоречие на първия въпрос с чл. 26, ал.2, т.1 от ЗПУГДВМС – защото чрез разрешаването му не просто ще се засегне местния бюджет, а ще се пререша въпрос, касаещ значително перо в него и оттам – ще се отрази на разходната част на бюджета изобщо, което е видно и от публично достъпния бюджет на Столична община за 2018 година.

2.4 Дори и да се приеме, че не е налице противоречие с чл. 26, ал.2, т.1 от ЗПУГДВМС, тоест, въпросът е допустим, то същият е незаконосъобразен на самостоятелно основание – противоречие по чл. 31, ал. 1, изр. последно от закона. Това е така, защото противоречията със специалните закони водят до незаконосъобразност на въпросите, независимо дали касаят общинския бюджет (основание по чл. 26 или не).

IV. Налице са самостоятелни основания за незаконосъобразност на втория въпрос: „Съгласни ли сте инсталацията за изгаряне на RDF/отпадъци да се построи в центъра на София, район Сердика, бул. "История Славянобългарска", на територията на ТЕЦ-София?“ и на третия въпрос: „Съгласни ли сте инсталацията за изгаряне на RDF/отпадъци да се построи до Завода за механично и биологично третиране на отпадъци в местността "Садината" до село Яна?“

С Решение № 447 от 23.06.2016 г. на Столичен общински съвет (СОС), обнародвано в „Държавен вестник“, бр. 53 от 12.07.2016 г., е одобрен Подробен устройствен план /ПУП/ на УПИ /урегулиран поземлен имот/ XV – 1456 – за инсталация за комбинирано производство на енергия с оползотворяване на RDF - отпадък.

Съгласно чл. 9, ал.2 от ЗУТ „Промяната на предназначението на територии и на поземлени имоти с цел застрояване се извършва въз основа на влязъл в сила подробен устройствен план при условията и по реда на този закон“, а чл. 97, ал. 1 от ЗУТ предвижда „Местоположението на площадките за изграждане на съоръжения и инсталации за третиране на отпадъци се определя с общите и подробните устройствени планове.“

Поставените два въпроса са в директно противоречие с разпоредбата на чл. 9, ал.2, с тази на чл.97, ал. 1 от ЗУТ, с оглед на което са незаконосъобразни и СОС е длъжен да ги отхвърли на основание чл. 31, ал.1, изр. последно.

На първо място, горният извод се налага от съдържанието на чл. 9 и чл. 97, ал.1 от ЗУТ, цитирано по-горе. Няма как с решение на референдум да се регулира въпрос, за който се приема и одобрява ПУП – каквато е целта на втория и третия въпрос.

На второ място, чл. 134 ЗУТ предвижда изрични хипотези, при наличието на които е допустимо изменението на ПУП – такива в случая не са налице, като решението на евентуален референдум не може да влияе на процедурите и правата на страните в производството по ЗУТ, а именно: влезлите в сила подробни устройствени планове могат да се изменят, освен на основанията, касаещи общите устройствени планове, и когато:

- в съответния срок по чл. 208 не е започнала процедурата за отчуждаване;

- при изменение на кадастрален план или при одобряване или изменение на кадастрална карта в урегулирана територия имотните граници на поземлените имоти не съвпадат с регулационните или е установена непълнота или грешка в кадастралната карта, използвана като основа за изработване на подробен устройствен план;

- планът не осигурява възможност за застрояване по действащите устройствени правила и нормативи вследствие на установени геоложки и хидрогеоложки условия и за запазване на разкрити археологически, исторически и културни ценности;

- планът съдържа явна фактическа грешка, която има значение за неговите предвиждания;

- планът е одобрен при съществени закононарушения; на това основание не могат да се изменят планове, за които има влязло в сила решение на съд или когато планът е приложен;

- има съгласие на всички собственици на имоти по чл. 131, ал. 2, т. 1, както и на носителите на ограничени вещни права върху тях;

- има предложение на съда по дела за делба на урегулирани поземлени имоти;

- планът е одобрен без план-схеми по чл. 108, ал. 2.

Следователно, при липса на някоя от предпоставките, няма основание за преразглеждане на решението на СОС за одобряване на въпросния ПУП за изграждането на инсталацията.

Съдебната практика е изцяло в подкрепа на горните изводи, като трайната практика по този въпрос бе обсъдена от СОС преди около година и при разглеждане на предложението за местен референдум в район „Младост“ - такива решения са например:

- Решение № 9291 от 27.06.2012 г. по адм. д. № 708/2012 на Върховния административен съд:

„С обжалваното решение съдът е отхвърлил жалбата на сдружението против административно решение № 1150/29.04.2011 г. на Общинския съвет - Стара Загора, с което е отхвърлено предложението за произвеждане на местен референдум за построяване на депо за битови отпадъци в землището на с. Ракитница, община Стара Загора, по изложени съображения, че предметът на референдума не е от компетентност за разрешаване от общинския съвет и от кмета на общините според разпоредбата на чл. 26 от Закона за пряко участие на гражданите в държавната власт и местното самоуправление (ЗПУГДВМС), поради което

искането за местен референдум не съответства на изискванията на чл. 31, ал. 1 във връзка с чл. 26, ал. 1 и 4 ЗПУГДВМС.

Решението е правилно.

Законосъобразни са изводите на съда, че местен референдум съгласно чл. 26 ЗПУГДВМС се произвежда за пряко решаване на въпроси от местно значение, които законът е предоставил в компетентност на органите на местно самоуправление или органите на местната администрация, от гражданите на съответната община, район или кметство, като приетото на референдума произвежда преки последици - чл. 26, ал. 4 от ЗПУГДВМС. Следователно предмет на местен референдум може да бъде въпрос от компетентността на съответния общински съвет или кмет.

В разглеждания случай предметът на предложението за произвеждане на местен референдум е извън обхвата на разпоредбата на чл. 26 от ЗПУГДВМС. Този въпрос се решава с разпоредбите на ЗУТ и съответните наредби за неговото приложение, както законосъобразно съдът е приел. Съгласно чл. 97, ал. 1 ЗУТ местоположението на площадките за изграждане на съоръжения и инсталации за третиране на отпадъци се определя с общите и подробни устройствени планове, а тяхното проектиране и изграждане се извършва по общия ред, определен в съответните наредби на министъра на регионалното развитие и благоустройството и министъра на околната среда и водите.“

• РЕШЕНИЕ № 3317 ОТ 17.05.2013 Г. ПО АДМ. Д. № 1113/2013 Г. АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ ГРАД:

„На последно място неоснователно е възражението за материална незаконосъобразност на оспореното решение. Въпросът за допускането на ново строителство в жилищните комплекси, изработването на подробните устройствени планове за това и характера на планираните и допускани за изграждане сгради - за публични или частни нужди, както и плътността и интензивността на застрояването и нормите за озеленяване, при които може да се допуска жилищно или друго строителство в съществуващите жилищни комплекси са уредени в специален закон, а именно Закона за устройство на територията. В частност разпоредбата на чл. 22 от ЗУТ, който е специалният закон и по-специално нормите на ал. 6 и ал. 7 от чл. 22 от ЗУТ уреждат правилата, при които във вече съществуващи жилищни комплекси може да се допуска ново строителство и на какъв вид сгради следва да е то. Видно от изложеното по - горе поставеният с предложението въпрос за провеждане на местен референдум "Съгласни ли сте в цялостното проектираните и изградени жилищни комплекси "Д." 1 и 2, район "И.", Столична община, да се допуска строителството на нови сгради само за публична инфраструктура - детски градини, училища, здравни заведения, транспортни обекти?" не е въпрос, който законът е предоставил в компетентност за решаване на органите на местно самоуправление, а напротив същият е разрешен със закон, а именно с нормите на ЗУТ. В тази връзка след като не е налице една от

предпоставките за провеждането на местен референдум, съобразно чл. 26, ал. 1 от ЗПУГДВМС, то законосъобразно с оспореното решение общинският съвет не е приел доклада с предложението за провеждане на местен референдум.“

• РЕШЕНИЕ №4066 ОТ 23.04.2007 Г. НА ВЪРХОВНИЯ АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД ПО АДМ. Д. №11445/2006 Г.:

„Чл. 21 ЗМСМА е уредил компетенциите на общинските съвети, а процесното решение е издадено на основание т. 11 от ал. 1 на същия текст. Съгласно чл. 21, ал. 1, т. 11 ЗМСМА общинският съвет приема решения за създаване и одобряване на устройствени планове и техни изменения за територията на общината или за части от нея при условията и по реда на ЗУТ. В компетенциите на общинския съвет по чл. 21 ЗМСМА не е предвидена материална такава за вземане на решения за мораториуми, което означава решения за забрани, включително и по т. 11. Освен това решението на общинския съвет е в противоречие с разпоредбата на чл. 9 ЗУТ, който е уредил въпросът относно промяна предназначението на територии и поземлени имоти, предвидени в общите или подробните устройствени планове за озеленени площи, които не са реализирани, както и е предвидил и изключение в какви случаи би могло да се одобри промяна предназначението на територии и поземлени имоти, предвидени в общите или подробните устройствени планове за озеленени площи. С оглед на това с решението си общинският съвет е излязъл извън рамките на предоставените му компетенции, както по ЗМСМА, така и по ЗУТ относно промяна предназначението на територии и поземлени имоти предвидени за озеленени площи. При постъпили искания за такива промени на предназначението на имотите следва да се произнесе съответният компетентен орган - общинския съвет, съгласно чл. 9, ал. 3 ЗУТ, като не са предвидени компетенции за вземане на решения за забрани /мораториуми/. Като се има предвид гореизложеното обжалваното решение на общинския съвет е прието от него като административен орган без наличието на материална компетентност, поради което се явява нищожно. Като е приел обратното, изследвайки само въпросът дали общинския съвет е компетентен да постанови решението, без да обсъжда има ли същият орган материална законова компетенция, т. е. дали е овластен от закона да приема такова решение, окръжният съд е постановил решението при неправилно прилагане на материалния закон и подлежи на отмяна, поради което следва да се отмени и се постанови решение по същество, с което се обяви за нищожно обжалваното решение на общинския съвет.“

• Решение № 49 от 28.02.2018 г. по адм. д. № 10 / 2018 г. на IV състав на Административен съд - Ямбол:

„Целта на закона е въпроси от компетентност на органите на местно самоуправление или местна администрация - Общински съвет, кмет на район или кметство, да бъдат разрешени не от тях самите съобразно правомощията им разписани в ЗМСМА, а пряко от гражданите на съответната община, район или кметство. В този смисъл е и разпоредбата

на чл. 26, ал.4 от ЗПУГДВМС, че приетото с местен референдум решение не подлежи на последващо одобрение и произвежда преки последици. Анализът на посочените разпоредби сочи на извода, че предмет на местен референдум може да бъде само въпрос от компетентността на съответния общински съвет или кмет. Съблюдаването на изискването дали въпросът съдържащ се в предложението за провеждане на местен референдум е законосъобразен, е предоставен в правомощията на съответния общински съвет с разпоредбата на чл. 31, ал.1, изр.2 от ЗПУГДВМС, според която ако общинският съвет установи, че въпросът е незаконосъобразен, с мотивирано решение отказва произвеждането на местен референдум. С оглед събраните по делото доказателства настоящия съдебен състав счита за правилен изводът на общинските от ОбС "Тунджа", че въпросите предмет на предложението на Инициативния комитет за провеждане на местен референдум не са от местно значение и тяхното решаване не е предоставено със закон нито на ОбС "Тунджа", нито на кмета на Община "Тунджа", поради което не е налице предпоставката на чл.26, ал.1 от ЗПУГДВМС..... Приемането на решение на ОбС за провеждане на референдум по въпроси извън кръга на посочените от законодателя, би означавало постановяване на нищожен административен акт. В случая ОбС "Тунджа" правилно е упражнил правомощието си по чл. 31, ал.1, изр.2 от ЗПУГДВМС и след като е констатирал, че процесните въпроси са незаконосъобразни, с мотивирано решение е отказал произвеждането на местен референдум. Неоснователен е и довода, че ОбС "Тунджа" на осн. 31, ал.1, изр.1 от ЗПУГДВМС, вместо да откаже провеждане на местен референдум е можел да редактира, без да променя смисъла на съдържащите се в предложението въпроси, по начина посочен в жалбата. Сочената разпоредба не вменява задължение на ОбС да извърши редактиране на въпросите, а предоставя само такава възможност, което обаче е в рамките на оперативната самостоятелност на адм. орган и не подлежи на съдебен контрол.“

• Идентично с горното решение е и Решение № 206 от 30.11.2017 г. по адм. д. № 117 / 2017 г. на II състав на Административен съд – Ямбол.

V. МОТИВИ ЗА НЕПРИЕМАНЕ НА ПРЕДЛОЖЕНИЕТО ПОРАДИ НЕЦЕЛЕСЪОБРАЗНОСТ

Както бе посочено в началото, неприемането на предложението следва да бъде обосновано с три различни, самостоятелни и необусловени едно от друго вида съображения:

- За противоречие с чл. 26, ал.2, т.1 от ЗПУГДВМС – защото се разрешава с първия въпрос такъв, който касае местния бюджет, поради което СОС трябва да откаже провеждането на референдум на това основание;

- За незаконосъобразност на въпросите поради противоречие със Закона за общинския дълг, Закона за публичните финанси, ЗУТ и ЗМСМА или

- Да не приеме предложението и поради неговата нецелесъобразност; В настоящия пункт се съдържат мотиви за неприемане на решението поради нецелесъобразност на поставените въпроси:

1. От важно значение са следните аргументи, изтъкнати в становището на ПК по инженерна инфраструктура и енергийно планиране, включително, но не само:

С Решение № ССІ 2010BG161PR001 от 01.07.2011 г. на Европейската комисия (ЕК) за финансиране от оперативна програма „Околна среда 2007-2013 г.“ е одобрен проект „Интегрирана система от съоръжения за третиране на битовите отпадъци на Столична община – фаза I“ (първа фаза).

Съгласно Решение № ССІ 2010BG161PR001 от 01.07.2011 г. на ЕК, втората фаза на цялостния проект следва да включва строителството на инсталация за МБТ, като в случай на доказана необходимост в рамките на подготвителните действия, към втората фаза могат да се добавят и допълнителни компоненти. С Решение № ССІ 2011BG161PR007 от 20.12.2012 г. на Европейската комисия е одобрен проект „Интегрирана система от съоръжения за третиране на битовите отпадъци от Столична община – фаза II“ (втора фаза). В Решението на Комисията е посочено, че проектът за втората фаза предвижда строителството на инсталация за МБТ, в резултат от работата на която се образува Refuse Derived Fuel (RDF) фракция, която би могла да се използва като алтернативно гориво в инсталация за комбинирано производство на енергия в инсталациите на „Топлофикация София“ ЕАД и/или в циментови заводи (само временно) в РБългария.

Първа и втора фаза на цялостния проект на Столична община са финансирани по приоритетна ос 2 на оперативна програма „Околна среда 2007-2013 г.“ и изградените обекти са въведени в експлоатация.

Проектът „Проектиране и изграждане на инсталация за комбинирано производство на енергия в София с оползотворяване на RDF“ представлява трета фаза от цялостен проект в областта на управлението на битовите отпадъци на територията на Столична община, който обхваща общо три фази. Всяка от трите фази на интегрирания проект на Столична община е взаимнообвързана с останалите две, като същевременно е функционално независима от тях.

Целите на проекта е да бъде осигурен допълнителен капацитет за оползотворяване на битови отпадъци (БО), по-специално оползотворяване на образуваната в Завода за МБТ на отпадъци на СО, RDF-фракция, с което ще се осигури завършеност на системата и устойчивост на управлението на битови отпадъци на СО.

Дейностите на Проекта са в съответствие с йерархията при управлението на отпадъците, съгласно разпоредбите на чл. 4 на Директива 2008/98/ЕО относно отпадъците и за отмяна на определени директиви и на чл. 6, ал. 1 на Закона за управление на отпадъците (ЗУО)-оползотворяване за получаване на енергия. И с трите проекта на СО за управление на БО, в

тяхната цялост, ще се допринесе за намаляване на количествата БО, предназначени за депониране, в съответствие с принципите на кръговата икономика. Изграждането на инсталация за оползотворяване на RDF-фракция е предвидено като инвестиционна мярка в Националния план за управление на отпадъците за периода 2014-2020 г. (НПУО).

Проектът допринася за социално-икономическото развитие на района, като разглежда приоритета за устойчив растеж на стратегията „Европа 2020“ и по-специално следните елементи от дефиницията за устойчив растеж: Изграждане на по-конкурентоспособна и нисковъглеродна икономика с ефективно използване на ресурсите.

По отношение на технологията трябва да се вземе предвид следното:

- избраната технология за оползотворяване е в пълно съответствие с най-добрите налични техники на Европейския съюз.

- в Европа се експлоатират около 450 инсталации с прилагането на тази технология;

- в процес на изграждане са още около 30 инсталации.

По отношение избора на площадка на Инсталацията за RDF е определен терен на територията на ТЕЦ „София“ - в северната част на град София, в промишлена зона „Задгаров район“. На територията на парцел № 68134.511.4, план 22, кв.22, парцел 1 от плана на гр. София, кв. Сердика, ул. „История Славянобългарска“ №6. Съгласно Общия устройствен план на София, теренът е предназначен за индустриално развитие, гробищен парк и за търговски площи и не е необходима процедура за смяна предназначение на земята. Доставка на RDF се осъществява по маршрут извън централна градска част- околоръстен път и булевард в промишлената зона, като маршрутът е съгласуван с Агенция „Пътна инфраструктура“.

По отношение на твърдението, че ще се увеличи трафика и оттам замърсяването:

Транспортът на RDF е 180 000 т/год. и 600 т/ден и същият ще се осъществява с два камиона с полуремаркета (16,5 м, задно разтоварване), правещи общо 23 курса на ден. Камионите са с двигатели покриващи емисионни норми Euro VI, недопускащи замърсяване. Транспортирането на RDF, ще увеличи съществуващият трафик едва с 0,44 %.

Направеният икономически анализ, задължителна част от анализ разходи, ползи за голям проект, демонстрира че проектът допринася положително за обществото като цяло и следователно заслужава финансиране от ЕС. Резултат от икономическия анализ показва положителна икономическа нетна настоящата стойност (ENPV), икономическа норма на възвращаемост (EIRR) надвишаваща дисконтовият фактор от 5% и съотношението ползи/разходи е 1,44, по-голямо от единица.

Ползи от проекта за обществото:

- Преустановяване на разхода от 5,68 млн. лева/г., за транспорт и оползотворяване на RDF в циментовите заводи на разстояние от 110, 140 до 450 км.;

-Стабилизиране на цените на топлофикация и намаляване на зависимостта им от цената на природния газ;

-Диверсификация на горивната база за производство на енергия и намаление потреблението на газ с 65 млн. Nm³, спестяват се между 15-18 млн. евро на година за гориво;

-Намаляване на емисиите на вредни вещества и парникови газове, чрез четири степенна технология на очистване, като спрямо действащата Директива 2010/75/ЕО, се очаква намаление на вредни вещества: ФПЧ с 9,6% или 6,2 тона/г., NO_x - 46.4 тона/г. и CO - 87,2 тона/г. Диоксините и фураните са на стойност 0,005 mg/m³ или 20 пъти по-ниски от лимитите за индустриални емисии на Директива 2010/75/ЕО;

-Повишаване на енергийната ефективност при производството, чрез прилагане на високоефективни технически решения, при максимално използване на изградената и налична инфраструктура, като се постига обща енергийна ефективност – коефициент на полезно действие (електрическа и топлинна) 93.4%, с което ще се изпълнят изискванията на стратегия „Европа 2020“.

-Спестяват се средства за закупуване на квоти за емисии на CO₂ в резултат на спестени 125 000 текв/год. CO₂ (от намалена консумация на природен газ).

Посочените факти са релевирани и в становището на „Топлофикация София“ ЕАД, представено след поискване от председателя на СОС – предвид качеството „заинтересовано лице“ на дружеството от обсъждания доклад с предложение за провеждане на референдум.

2. От значение са и обосноващите и аргументирани съображения на ПК по опазване на околната среда, земеделие и гори, в което не се подкрепя предложението за провеждане на референдум, като наред с изложените по-горе, се сочат и мотиви, касаещи екологичните аспекти на проекта, а именно:

- С проекта се заменят част от производствените мощности ТЕЦ „София“, с което се намаляват емисиите, които ТЕЦ-а кумулативно емитира във въздуха. С предвидената в проекта комплексна четиристепенна система за очистване на отработените газове от най-съвременно поколение се постига намаляване на емисиите на вредни вещества и парникови газове, като спрямо действащата Директива 2010/75/ЕО, се очаква намаление на вредни вещества както следва:

- Фините прахови частици (ФПЧ) от ТЕЦ „София“ с новата инсталация намаляват с 6,2 т. на година или с 9,6%.

- Емисиите на въглероден оксид намаляват с 87,2 т./г., което е със 7% по-малко

- Азотните оксиди намаляват с 46,4 т./ г. или 2% по-малко.

При реализацията на проекта, нормата на емисии ФПЧ от инсталацията би била под 1 милиграм на кубичен метър, при европейската норма на емисиите ФПЧ за индустриалните съоръжения от 10 милиграма на кубичен метър.

- С реализацията на проекта се постига изграждане на изцяло нова производствена мощност, съответстваща на всички съвременни екологични и икономически стандарти, с 58 % безвъзмездно финансиране. Създават се: 1) Производствена мощност 58 MWt топлинна енергия, осигуряваща нуждите на около 40 000 домакинства и 2) Производствена мощност 20 MWe електрическа енергия, осигуряваща нуждите на около 30 000 домакинства и обща енергийна ефективност >90%;

- С проекта се постига намаляване на количествата отпадък които София ще депонира. Постига се депониране под 10% от битовите отпадъци и ще спестява 17 млн. лв. на година от такса за депониране, която през 2020 г. ще е 95 лв. на тон.

- Гарантира се сигурност на доставките на алтернативно гориво, диверсификация на горивната база за производство на енергия в „Топлофикация София” ЕАД и намаляване на зависимостта от доставките и цената на природния газ

- При реализиране на проекта в „Топлофикация София“ ЕАД би се постигнала диверсификация на горивната база за производство на топлинна енергия и намаление потреблението на газ на годишна база с 65 млн. Nm³, респективно на година биха се спестявали между 15-18 млн. евро по това разходно перо. Доколкото цената на природния газ е един от най-съществените компоненти при определяне на регулираната цена на топлинната енергия от страна на КЕВР, диверсификацията на горивната база в „Топлофикация София“ ЕАД в крайна сметка би могла да рефлектира директно и благоприятно върху гражданите – потребители на топлинна енергия, чрез по-ниски цени на последната.

- Над 450 подобни инсталации работят в цяла Европа, най-много са в Скандинавските държави, Германия и Франция – страни с високи екологични изисквания и стандарти.

- Заедно с инсталацията ще се изгражда и мониторингова система за 6.5 мил.евро – станция за наблюдение и контрол, която следи всички технически параметри от работата на инсталацията и емисиите във въздуха, като данните за показателите на въздуха ще бъдат достъпни в реално време при непрекъснато измерване

- Комитет за наблюдение ще следи както процеса на изграждане, така и първите години от функционирането на инсталацията

- На годишна база инсталацията ще реализира печалба от 10 млн. евро, а оперативните разходи за поддръжката ѝ са до 7 млн. евро на година

- С реализацията на проекта и изграждането на Инсталацията за производство на топло и електроенергия от РДФ се гарантира екологично, трайно, независимо и модерно управление на отпадъците на Столична община

3. Финансовите и икономически ефекти от предложението за провеждане на референдум са анализирани и от ПК по финанси и бюджет, като са изтъкнати в становището до СОС на комисията и съдържат друга категория мотиви за неприемане на решението по нецелесъобразност, ако

се счете, че въпросите са незаконосъобразни (на която незаконосъобразност се посочва в становището на комисията, че се държи и се отстоява тази позиция):

С проекта ще се изгради модерно съоръжение, за което повечето от средствата ще са от Европейски фондове – тоест, безвъзмездно финансиране. В случай, че проектът не бъде реализиран, Столична община ще загуби над 90 млн. евро безвъзмездно финансиране по ОП „Околна среда 2014 г. – 2020 г. По силата на европейските регулации в областта на екологията, Столична община трябва да постигне екологични стандарти за сепариране и преработване на отпадъци по начин, който е невъзможен без въпросното съоръжение. Тоест, въпросът е дали всички разходи да са за сметка на общинския бюджет, защото заводът трябва да бъде изграден, или да се ползва предоставеното европейско финансиране, което не е безусловно и за което са инвестирани години на подготовка, изработване на ПУП, подготовка на проекта, кандидатстване, водене на преговори, избор на площадка, изготвяне на ОВОС и други, които са довели до успешен край – одобряване на проекта от управляващия орган по ОП Околна среда.

Преди всичко, от финансова гледна точка, от значение е, че при реализиране на проекта в „Топлофикация София“ ЕАД би се постигнала диверсификация на горивната база за производство на топлинна енергия и намаление потреблението на газ на годишна база с 65 млн. куб.м., респективно на година биха се спестявали между 15-18 млн. евро по това разходно перо. Следователно, за десет години пряката полза за дружеството ще е в размер на между 150 до 180 000 000 евро – разходи, които ще бъдат спестени единствено и само при изграждането на завода. Този безспорно положителен финансов резултат не е възможен при отказ от проекта, какъвто отказ е възможен в случай на провеждане на референдум и въпреки незаконосъобразността на така формулираните въпроси.

Доколкото цената на природния газ е един от най-съществените компоненти при определяне на регулираната цена на топлинната енергия от страна на КЕВР, диверсификацията на горивната база в „Топлофикация София“ ЕАД в крайна сметка би могла да рефлектира директно и благоприятно върху гражданите – потребители на топлинна енергия, чрез по-ниски цени на последната. Този резултат е обусловен от намаляване на огромните разходи заради въвеждането на инсталацията в експлоатация, като, видно от изложеното от ръководството на дружеството по време на изслушването пред ПК по финанси и бюджет, това ще позволи 6% намаляване на цените при настоящите цени на природния газ, съответно възможност до достигане на този максимален размер на цената да не се увеличават сметките на потребителите, благодарение на реализираните икономии в посочените размери. Към тези спестени разходи от 150 до 180 млн. евро от дружеството за същия период следва да се добавят и поне 60 млн. лева – разходите, които Столична община би заплатила при запазване

на цените за превоз до циментовите заводи. Следователно, за период от десет години, проектът ще доведе до спестяване на разходи от общо над 360 млн. лева при песимистични прогнози.

4. Макар проверката за законосъобразност на въпросите да налага извода за тяхното несъответствие с действащата нормативна уредба, за пълнота на изложението и с оглед изискванията на Правилника за организация и дейността на СОС следва да се обсъдят и следните съображения, касаещи оценката за общественото въздействие на предлаганото решение, финансовите и други ресурси, необходими за прилагането му и др.

При приемане на предложението би се създаде опасен прецедент за неспазване на законодателството от органите на местно самоуправление, при вече налична константна практика на административните съдилища по приложение на ЗПУГДВМС, което е несъвместимо с правовия ред и принципите на правовата държава.

При допускане до референдум на незаконосъобразните и нецелесъобразни въпроси се рискува да се компрометира „голям проект“ по смисъла на съответния европейски регламент като се изгуби безвъзмездното грантово финансиране, в резултат на което да бъде загубен проектът изобщо – предвид наличното вече одобрение от управляващия орган.

Оценката за необходимите финансови и други ресурси за изпълнение на решението за провеждане на местен референдум, както и оценка за въздействието от предлаганото решение, в изпълнение на изричните изисквания на чл. 69, ал. 1 от ПОДСОС също следва да бъдат взети предвид.

Анализ в тази връзка се съдържа и в разгледаните становища на кмета на Столична община и другите постоянни комисии. Видно от писмо от заместник – кмета на Столична община г-н Дончо Барбалов от 24.10.2018 г. очакваните разходи по организационно-техническата подготовка на референдума по поставения въпрос са на стойност над 1 400 000 лева, чийто размер, разбира се, не може да бъде аргумент срещу провеждането на местния референдум, поради което се обсъжда за пълнота въпреки изяснената незаконосъобразност на предложените въпроси – доколкото на основание чл.5, ал.1 от ЗПУГДВМС, финансовите средства за произвеждане на местен референдум се осигуряват от общинския бюджет.

Разходите за организационно-техническата подготовка на референдума, съгласно представената план-сметка към посочения доклад са следните видове – за възнаграждения на членовете на СИК, разходи за канцеларски материали, за транспорт и др.

Другите ресурси, необходими за изпълнение на решението за произвеждане на референдум, са свързани с обезпечаването на информационната кампания и провеждането на гласуването от кмета на Столична община и общинската администрация. Съгласно чл.33, ал.2 от

ЗПУГДВМС, кметът и общинската администрация осъществяват организационно-техническата подготовка на местния референдум, а чл.34, ал.2 предвижда, че кметът организира отпечатването на информационен лист, който съдържа информация за формулировката на въпроса, мотивите на референдума, времето, мястото и реда за провеждането му. Наред с това, общината е длъжна да предостави безвъзмездно подходящи помещения за провеждане на обсъждания и други прояви по въпроса на референдума. Посочените задължения на кмета и на общинската администрация по същество изчерпват ресурсите, необходими за изпълнение на решението за произвеждане на референдума.

Настоящото решение е прието на заседание на Столичния общински съвет, проведено на 08.11.2018 г., Протокол № 64, точка 1 от дневния ред, по доклад № СОА18-ВК66-7397/08.10.2018г. и е подпечатано с официалния печат на Столичния общински съвет.

**Председател на Столичния
общински съвет:**

(п)

Елен Герджиков